

ETYKA ZAWODU RADCY PRAWNEGO I ADWOKATA

Kazusy ■ Objaśnienia ■ Orzecznictwo

redakcja naukowa Grzegorz Borkowski

Grzegorz Borkowski, Krzysztof Kukuryk, Sławomir Pilipiec

APLIKACJE PRAWNICZE

WYDANIE **3**

ETYKA ZAWODU RADCY PRAWNEGO I ADWOKATA

Kazusy ■ Objaśnienia ■ Orzecznictwo

redakcja naukowa Grzegorz Borkowski

Grzegorz Borkowski, Krzysztof Kukuryk, Sławomir Pilipiec

APLIKACJE PRAWNICZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

WYDANIE

3

Stan prawny na 1 lutego 2020 r.

Wydawca

Magdalena Stojek-Siwińska

Redaktor prowadzący

Kinga Zajac

Opracowanie redakcyjne i łamanie

Violet Design Wioletta Kowalska

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne części opracowali:

Grzegorz Borkowski – Wstęp

Krzysztof Kukuryk – część II

Sławomir Pilipiec – część I

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-579-0

3. wydanie

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	13
Wstęp	15

Część I

Kazusy na egzamin radcowski

Kazus nr 1 Obowiązki pełnomocnika oraz stosunek wobec mocodawcy	19
Kazus nr 2 Godność zawodu radcy prawnego	25
Kazus nr 3 Profesjonalny charakter działania radcy prawnego	32
Kazus nr 4 Lojalność i dobro klienta	45
Kazus nr 5 Zakaz grożenia postępowaniem karnym lub dyscyplinarnym	52
Kazus nr 6 Porozumiewanie się z przeciwnikiem klienta i sporządzanie poświadczeń odpisów	65

Kazus nr 7	
Informowanie o wykonywaniu zawodu	72
Kazus nr 8	
Wolność słowa i pisma	79
Kazus nr 9	
Rzetelność wykonywania zawodu radcy prawnego, płatne pośrednictwo	96
Kazus nr 10	
Nieetyczne wykorzystanie dowodu w procesie	103
Kazus nr 11	
Naruszenie prawa powszechnie obowiązującego	109
Kazus nr 12	
Nieetyczne zachowanie aplikanta. Tajemnica zawodowa	113
Kazus nr 13	
Konflikt interesów	120
Kazus nr 14	
Tajemnica zawodowa	125
Kazus nr 15	
Nierzetelne wykonywanie obowiązków radcy prawnego, wolność słowa, konflikt interesów	135
Kazus nr 16	
Informowanie o wykonywaniu zawodu oraz pozyskiwanie klientów	146
Kazus nr 17	
Nienależyta staranność w reprezentowaniu klienta	156

Kazus nr 18	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki.	
Egzamin radcowski – 18.03.2016 r.	180
Kazus nr 19	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki.	
Egzamin radcowski – 31.03.2017 r.	200
Kazus nr 20	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki.	
Egzamin radcowski – 23.03.2018 r.	212
Kazus nr 21	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki.	
Egzamin radcowski – 29.03.2019 r.	230
Elementy konstrukcji opinii prawnej z zakresu wykonywania	
zawodu lub z zasad etyki radcy prawnego (propozycje)	249

Część II

Kazusy na egzamin adwokacki

Kazus nr 1	
Forma i treść pism w korespondencji zawodowej adwokata.	
Profesjonalny charakter działania	259
Kazus nr 2	
Podstawowe zasady obowiązujące adwokata	
przy wykonywaniu zawodu	267
Kazus nr 3	
Obowiązki adwokata w stosunku do klienta w kwestiach	
finansowych	274
Kazus nr 4	
Rozliczenia finansowe pomiędzy adwokatem a klientem.	
Udział adwokata w czynnościach egzekucyjnych	279

Kazus nr 5	
Stosunek adwokata do klienta	284
Kazus nr 6	
Konflikt interesów. Obowiązek współdziałania w przestrzeganiu przez członków adwokatury zasad etyki adwokackiej i strzeżeniu godności wykonywanego zawodu	291
Kazus nr 7	
Ochrona interesów klienta	297
Kazus nr 8	
Obowiązki adwokata w przypadku uznania wniesienia środka odwoławczego za prawnie lub faktycznie bezzasadne ...	305
Kazus nr 9	
Odpowiedzialność dyscyplinarna adwokata za uchybienie etyce adwokackiej. Naruszenie godności zawodu w życiu prywatnym ...	309
Kazus nr 10	
Zasady dopuszczalności reklamy oraz informacji o działalności zawodowej adwokata. Odmowa sporządzenia środka odwoławczego	312
Kazus nr 11	
Obowiązki adwokata związane z niemożnością osobistego stawiennictwa w sądach i innych organach, przed którymi występuje	318
Kazus nr 12	
Zasady dotyczące zachowania adwokata przed sądem i innymi organami. Kontakty z mediami	323
Kazus nr 13	
Obowiązki adwokata w stosunku do sądu i innych organów związane z niemożnością wzięcia udziału w czynnościach oraz w przypadku wygaśnięcia pełnomocnictwa	327

Kazus nr 14	
Stosunek adwokata do innych adwokatów	332
Kazus nr 15	
Zasady ustalania wynagrodzenia pomiędzy adwokatem a klientem. Pozaprosesowe pertraktacje pojedyncze prowadzone z udziałem adwokatów i radców prawnych	337
Kazus nr 16	
Konflikt interesów	344
Kazus nr 17	
Forma wykonywania zawodu adwokata oraz zakaz korzystania z reklamy	349
Kazus nr 18	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki. Egzamin adwokacki – 18.03.2016 r.	354
Kazus nr 19	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki. Egzamin adwokacki – 31.03.2017 r.	368
Kazus nr 20	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki. Egzamin adwokacki – 23.03.2018 r.	379
Kazus nr 21	
Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki. Egzamin adwokacki – 29.03.2019 r.	391
Elementy konstrukcji opinii prawnej z zakresu wykonywania zawodu lub zasad etyki adwokata (propozycje)	406

Akty prawne

- Obwieszczenie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego
tekstu Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu
(Kodeks Etyki Adwokackiej) 413
- Uchwała Nr 66/2019 Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 21 września 2019 r. w sprawie zmiany § 9 Zbioru
Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu (tekst jednolity
– obwieszczenie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 27 lutego 2018 r.) 430
- Obwieszczenie Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu
Regulaminu wykonywania zawodu adwokata w kancelarii
indywidualnej lub spółkach 431
- Uchwała Nr 22/2014 Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 22 listopada 2014 r. 441
- Uchwała Nr 57/2011 Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 19 listopada 2011 r. o doskonaleniu zawodowym
adwokatów 442
- Stanowisko Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 3 sierpnia 2010 r. w sprawie publicznych wypowiedzi
adwokatów dotyczących postępowań, w których występują
jako obrońcy albo pełnomocnicy 448
- Uchwała Nr 44/2009 Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 23 lipca 2009 r. – Regulamin korzystania ze znaku
„Adwokatura Polska” 450
- Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu
Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.
w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego 455

Uchwała Nr 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r. w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego	473
Uchwała Nr 8/2010 IX Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 6 listopada 2010 r. w sprawie przyjęcia Kodeksu Etyki Prawników Europejskich (CCBE)	482
Rada Konsultacyjna Sędziów Europejskich (CCJE) Opinia Nr (2013) 16 w sprawie relacji pomiędzy sędziami i adwokatami przyjęta na 14. posiedzeniu plenarnym CCJE (Strasburg, 13–15 listopada 2013 r.)	510
Literatura	521
Notki o autorach	527

WSTĘP

Oddajemy w Państwa ręce trzecie już, zaktualizowane, wydanie książki *Etyka zawodu radcy prawnego i adwokata. Kazusy. Objąsnienia. Orzecznictwo*. Zarówno tytuł, jak i cel publikacji oraz jej struktura, z uwagi na pozytywne przyjęcie przez Czytelników, nie zmieniły się. Zaktualizowany został spis literatury oraz wybór aktów prawnych (m.in. poprzez uwzględnienie w tekście Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej oraz Godności Zawodu treści uchwały NRA 66/2019 zmieniającej zasady dotyczące łączenia z zawodem adwokata innych zajęć).

Co jednak najistotniejsze, wydanie trzecie zawiera treść i rozwiązania kazuów z egzaminów adwokackiego i radcy prawnego z lat 2017–2019 zgodnie z wymogami egzaminacyjnymi, a więc w formie opinii prawnych, jak również (pod koniec każdej z serii kazuów z zakresu etyki radcy prawnego i etyki adwokackiej) kluczowe elementy modelowych opinii prawnych z zakresu wykonywania zawodu lub zasad etyki radcy prawnego i adwokata. W zamyśle autorów znacznie ułatwi to zdającym egzaminy udzielenie poprawnych odpowiedzi w odpowiedniej formie, tj. opinii prawnych.

W kwestii spisu literatury z zakresu etyki zawodu należy zaznaczyć, że spis ów w żaden sposób nie jest wyczerpujący. Odsyłamy Czytelników zwłaszcza do publikacji znajdujących się w „Palestrze”¹, „Radcy Prawnym” czy też na stronach Ośrodka Badawczego Adwokatury lub Ośrodka Badań Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych.

¹ Zob. np. nr 7–8 z 2019 r. poświęcony w całości tajemnicy adwokackiej.

Niech mi wolno będzie w imieniu wszystkich autorów wyrazić nadzieję, że zaktualizowane, trzecie wydanie książki *Etyka zawodu radcy prawnego i adwokata. Kazusy. Objaśnienia. Orzecznictwo* spotka się z równie ciepłym przyjęciem Szanownych Czytelników, jak wydania dotychczasowe.

Sędzia dr Grzegorz Borkowski

Część I

KAZUSY NA EGZAMIN RADCOWSKI

Kazus nr 1

OBOWIĄZKI PEŁNOMOCNIKA ORAZ STOSUNEK WOBEC MOCODAWCY

Stan faktyczny

W dniu 22.07.2015 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie wpłynęła skarga Krzysztofa Króla, prezesa Zarządu Max sp. z o.o., na poczynania radcy prawnego Lesława Borka. W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że Lesław Borek, będąc pełnomocnikiem wierzyciela firmy Agar w sprawie przeciwko Wist sp. z o.o. o zapłatę dwóch nieuregulowanych wymagalnych faktur, wniósł 14 pozwów przeciwko pozwanemu, co zmierzało do maksymalizacji kosztów zastępstwa procesowego, a nie prowadziło do jak najszybszego załatwienia sprawy, tak aby zminimalizować koszty sądowe. Zdaniem skarżącego postępowanie Lesława Borka było sprzeczne z zasadami etyki wykonywanego zawodu radcy prawnego. W odpowiedzi na skargę radca prawny Lesław Borek złożył wyjaśnienie, że w powyższych sprawach występował z umocowania powoda, Wist sp. z o.o. była zaś stroną pozwaną, od której sąd zasądził na rzecz strony wygrywającej koszty procesu. Ustosunkowując się do zarzutów skarżącego, oświadczył, że zdumiewa go zarzut dotyczący pełnomocnictwa stawiany przez podmiot, którego pełnomocnikiem nigdy nie był. Podkreślił, że pełnomocnik nie działa we własnym imieniu, a w imieniu swojego mandanta, zgodnie z jego wolą i wytycznymi oraz w granicach umocowania. Również koszty procesu, co do których strona

pozwana ma obiektywnie, zasądzone są na rzecz strony, a nie reprezentującego ją pełnomocnika. Ponadto zaznaczył, że o obciążeniu kosztami procesu decyduje nie strona czy pełnomocnik, a rozstrzygający sprawę sąd. Jego zdaniem formułowanie przez skarżącego pretensji wobec pełnomocnika, a nie strony wynika z nieznanomości prawa. Według zeznań prezesa firmy Agar Jana Kolca spółka jest bardzo zadowolona z wiedzy, kwalifikacji i efektów działań podejmowanych przez Lesława Borka. Proces sądowy i postępowanie egzekucyjne przeprowadził dynamicznie, dzięki czemu skutecznie doprowadził w szybkim czasie do całkowitego zaspokojenia roszczeń wierzyciela, co budzi uznanie spółki Agar. Ponadto prezes nadmienił, że Lesław Borek podejmował wszelkie czynności w wyżej wymienionych sprawach w granicach udzielonego pełnomocnictwa z jego wiedzą i zgodą.

Polecenie

Na podstawie przygotowanego stanu faktycznego oceń zachowanie radcy prawnego Lesława Borka i odpowiedz na pytanie:

Czy postępowanie radcy prawnego Lesława Borka opisane w kazusie jest zgodne z ustawą o radcach prawnych oraz Kodeksem Etyki Radcy Prawnego?

Podstawa prawna

- art. 11 k.e.r.p.
- art. 12 k.e.r.p.

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego jest ustawa z 6.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75 ze zm.) stosowana w związku z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie z art. 64 ust. 1 u.r.p. radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 2 u.r.p. pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę

prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 2 u.r.p. radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. W dniu 1.07.2015 r. weszła w życie uchwała nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Kodeks ten uchwalono jako załącznik do uchwały. Zgodnie z art. 6 k.e.r.p. radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Ustalone w stanie faktycznym okoliczności wskazują na możliwość popełnienia przez Lesława Borka czynu wyczerpującego znamiona z art. 11 ust. 1 k.e.r.p., który stanowi, że radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, lecz także w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 2 k.e.r.p. naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Ponadto z art. 12 ust. 1 k.e.r.p. wynika, że radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

Rozwiązanie

W przedmiotowej sprawie istniał konflikt prawny, który został rozstrzygnięty na niekorzyść skarżącego. Cechą postępowania sądowego w przypadku niezawarcia ugody jest sytuacja, w której jedna strona przegrywa, a druga strona wygrywa. Strona przegrywająca zobowiązana jest do pokrycia kosztów postępowania zasądzonych przez sąd, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Pełnomocnik występujący w sprawie związany jest żądaniem osoby, którą reprezentuje, kwestia rozliczeń pełnomocnika ze swoim mocodawcą jest zaś całkiem odrębną i niedotyczącą strony przeciwnej sprawą pozapprocesową.

Radca prawny działa jako profesjonalista, co oznacza wysoki poziom merytoryczny świadczonych usług, na który składa się m.in. rzetelne podejście do prowadzonych spraw. Wartość profesjonalizmu wiąże się również z osobistą uczciwością radcy prawnego, zwłaszcza w kwestii rozliczeń finansowych z klientem. Ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje na to, że Lesław Borek związany był stanowiskiem mocodawcy. Wszelkie czynności, jakie podejmował w wyżej wymienionych sprawach, prowadzone były za wiedzą, zgodą, z inicjatywy, na wniosek i zgodnie ze stanowiskiem mocodawcy oraz w granicach udzielonego pełnomocnictwa. Tryb i sposób dochodzenia roszczeń jest uprawnieniem strony powodowej, dlatego też wszelkie próby kwestionowania niezbędności czy celowości powinny być podejmowane zgodnie z ustawą z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.) w trakcie procesu. Zatem również wysokość kosztów postępowania powinna być negowana przez przedstawienie swoich racji w toku postępowania sądowego. Niestety skarżący w powyższej sprawie był stroną przegraną, ze wszystkimi tego konsekwencjami. Skarżący powinien zwrócić się do sądu jako strona przegrująca o zasądzenie części kosztów lub o nieobciążanie go nimi w ogóle z uwagi np. na trudną sytuację finansową. Natomiast nie jest zasadne kwestionowanie rzetelności, uczciwości i należytej staranności w wykonywaniu czynności zawodowych radcy prawnego przez Lesława Borka w przedmiotowej sprawie. Wykonywał on wszystkie czynności procesowe jako pełnomocnik powoda za jego zgodą i wiedzą, zatem nie działał przeciwko mocodawcy. Koszty procesu sąd zasądził na rzecz reprezentowanej przez niego strony, a nie na jego rzecz. Z wyroku SN z 21.02.1986 r., I PAN 2/86 (W. Marchwicki, M. Niedużak, *Odpowiedzialność dyscyplinarna, etyka zawodowa adwokatów i radców prawnych. Orzecznictwo*, Warszawa 2016, s. 137), wynika, że świadome działanie przeciwko mocodawcy jest rażącym naruszeniem obowiązku udzielania pomocy prawnej przez adwokata i pełnomocnika, rodzi ono odpowiedzialność dyscyplinarną, gdyż wyrządza lub może wyrządzić szkodę, jest to działanie bezprawne i sprzeczne z zasadami zaufania i uczciwości. Zatem, dokonując oceny zachowania radcy prawnego Lesława Borka, należy dojść do wniosku, że **nie działał on na szkodę mocodawcy i jego zachowanie nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego.**

Orzecznictwo

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z 3.09.2004 r., SDI 1/04 (LEX nr 568787)**

Z uzasadnienia postanowienia: Alicja K., Maria P. i Feliksa P. w skargach skierowanych do Okręgowej Izby Radców Prawnych zarzuciły radcy prawnemu niewłaściwe reprezentowanie ich interesów jako mocodawców w sprawie o odzyskanie nieruchomości w A., będącej obecnie we władaniu KZF „P. [...]” S.A. Rzecznik dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych postanowieniem z 17.04.2002 r. odmówił wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Z motywów orzeczenia wynika, że rzecznik „po przeanalizowaniu zarzutów i obszernych załączników do korespondencji oraz złożonych – na żądanie rzecznika – przez radcę prawnego wraz z załączoną obszerną dokumentacją, wyjaśnień, uznał, że sprawa dotyczy wykonywania zawartej między stronami umowy”. Zdaniem rzecznika w tej kwestii właściwa jest dla rozstrzygnięcia racji stron droga postępowania sądowego, nie zaś postępowania dyscyplinarnego. Od tego postanowienia odwołanie wniosły Maria P. i Alicja K., kwestionując odmowę wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych postanowieniem z 17.11.2002 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Orzeczenie to zostało zaskarżone zażaleniem przez Alicję K., Marię P. i Feliksę P. Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych orzeczeniem z 10.09.2003 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Kasację od powyższego orzeczenia wywiodła Alicja K., która zaskarżając w całości orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, podniosła w kasacji zarzut błędne go zastosowania art. 64 u.r.p., a tym samym błędnej oceny postępowania radcy prawnego. W konkluzji skarżąca wniosła o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania w celu prawidłowego rozstrzygnięcia o odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego”.

Rozpoznając niniejszą kasację, Sąd Najwyższy zważył, co następuje: uwzględniając argumenty zawarte w uzasadnieniu skargi kasacyjnej,

Etyka zawodu radcy prawnego i adwokata. Kazusy. Objasnienia. Orzecznictwo to pierwsza na rynku publikacja łącząca omówienie etyki i zasad wykonywania zawodu zarówno adwokatów, jak i radców prawnych pod kątem egzaminu zawodowego. Autorzy analizują w niej problemy występujące w praktyce oraz wskazują odesłania do najnowszego orzecznictwa sądów dyscyplinarnych i Sądu Najwyższego.

W opracowaniu przedstawiono:

- opisy 42 przykładowych stanów faktycznych;
- pytania wraz z odpowiedziami i wzorami z zakresu etyki zawodu radcy prawnego i adwokata;
- kluczowe elementy modelowych opinii prawnych z tej tematyki;
- treść i rozwiązania kasusów z egzaminów adwokackiego i radcy prawnego z lat 2017–2019.

W publikacji uwzględniono również zmiany w Zbiorze Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu wprowadzone uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej 66/2019 z 21 września 2019 r.

Książka jest przeznaczona dla aplikantów radcowskich i adwokackich oraz osób wykonujących zawody radcy prawnego i adwokata.

Grzegorz Borkowski – doktor nauk prawnych; sędzia; do 2018 r. Szef Biura Krajowej Rady Sądownictwa; członek Komisji Prawniczej Polskiej Akademii Nauk Oddział w Lublinie, Towarzystwa Naukowego KUL, Stowarzyszenia im. Prof. Zbigniewa Hołdy oraz Towarzystwa Naukowego Procesualistów Cywilnych; ekspert międzynarodowy w zakresie reform wymiaru sprawiedliwości.

Krzysztof Kukuryk – doktor nauk prawnych; adwokat; wykładowca w Okręgowych Radach Adwokackich w Lublinie i Warszawie; członek prezydium ORA w Lublinie; członek IVR (Internationale Vereinigung für Rechts- und Sozialphilosophie) – Sekcji Polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Filozofii Prawa i Filozofii Społecznej.

Sławomir Pilipiec – doktor nauk prawnych; radca prawny; wykładowca w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie; od 2017 r. zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie; zastępca kierownika Szkolenia Aplikantów OIRP w Lublinie; stały mediator sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, mediator Centrum Mediacji KIRP w Warszawie, mediator ośrodka mediacji przy OIRP w Lublinie.

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL
WWW.PROFINFO.PL

ISBN 978-83-8187-579-0

CENA 99 ZŁ (W TYM 5% VAT)